જેમ્સ પાર્કીનસન (૧૭૫૫-૧૮૨૪) પૃથ્વી ઉપર આધુનિક જીવનના ઇતિહાસનો અભ્યાસ (paleontology.) કરનાર અને ભૂસ્તર શાસ્ત્રી, બાળરોગ, બાળ કલ્યાણ અને શારીરિક રસાયણ શાસ્ત્રીઓનો પતિ મનાય છે. તેણે પાર્કીનસનના રોગની શોધ૧૮૧૭માં કરી હતી. તેણે આ રોગને "ડોલત લક્વા" ના રૂપમાં વર્ણવ્યો છે. ૧૧ અપ્રીલ તે જેમ્સ પાર્કીનસનની જન્મ તારીખ છે એટલે તેને "પાર્કીનસનનો વિશ્વ દિવસ" તરીકે મનાવામાં આવ્યો છે'.

જેમ્સ પાર્કીનસન લંડનમાં સામાન્ય ચિકિત્સક હતે અને તેના ચિકિત્સાના સમય દરમ્યાન તેણે ૬ દર્દીઓને આ નવા રોગની સાથે જોયા. તેણે આ રોગને "ડોલત લક્વા"ના રૂપમાં વર્ણવ્યો અને વધારમાં latin પર્યાય "પક્ષઘાત Agitans" તરીકે રજુ કર્યો.

તેના "ડોલત લક્વા" નુ વર્ણન ચોક્કસ હતુ અને તેણે રોગના સારને પકડી પાડ્યો હતો એટલે પ્રસિદ્ધ ફ્રેન્ચ ન્યુરોલોજીસ્ટ (મજ્જાતંતુના નિષ્ણાંત) ચાર્કોટે "ડોલતે લક્વા" ને પાર્કીનસનનુ નામ સુચવ્યુ.

વિજ્ઞાનને જાણીત મજ્જાતંતુના સામાન્ય રોગમાંથી પાર્કીનસનને આ રોગને સૌથી સામાન્ય સ્થિતિવાળો રોગ છે એમ સુચવ્યુ. પાર્કીનસનનો રોગ ત્યારે થાય છે, જ્યારે મગજમાં કેટલાક મજ્જાતંતુના કોષોની સાથે સમસ્યા થાય છે. સાધારણ રીતે મજ્જાતંતુના કોષો એક મહત્વનુ dopamine તત્વ મગજના એક ભાગને સંકેત મોકલાવે છે, જે તત્વ હલનચલનાને નિયંત્રિત કરે છે. પાર્કીનસનના દર્દીમાં ૮૦ % અથવા તેથી વધારે dopamine કોષોને ઇજા પહોચાડે છે, અથવા બીજા કારણસર મરી જાય છે. ઘણા બધા પાર્કીનસનના રોગથી પિડાત દર્દી તેનુ હલનચલન નિયંત્રિત કરી શકતા નથી.

[illegible]

- કંપન અથવા હાથ બહુ, પગ, જડબ અને ચહેરામાં કંપન
- સ્નાયુનુ અક્કડાવુ
- હલનચલનમાં ગતિ ધીમી થવી
- શારીરિક અવસ્થામાં અસ્થિરતા

પાર્કીનસન પાંગળો અથવા અક્ષમ કરી શકે છે. નિષ્ણાતો કહે છે કે આ રોગના વહેલા લક્ષણો ક્દાચ નાજુક અને ધીમેધીમે થાય છે અને એટલે દર્દી કેટલીક વાર તેને દુર્લક્ષ કરે છે અથવા ઉમર વધતા થતી અસરોને લીધે થાય છે એમ કહે છે. શરૂઆતમાં દર્દી બહુ વધારે પડતા થાકી જાય છે અથવા થોડા અસ્થિર થાય છે. તેની વાચા ક્દાચ નરમ થઈ જાય છે અને તે કારણ વીના ચીડાઈ જાય છે. તેનુ હલનચલન અક્કડ, અસ્થિર અથવા અસામાન્ય રૂપથી ધીમુ પડી જાય છે. પાર્કીનસનના રોગનુ નિદાન કરવા માટે ત્યા કોઇ વિશેષ પરિક્ષણ નથી. વહેલા તબક્કામાં જ્યારે લક્ષણો ઓછા હોય છે, ત્યારે પાર્કીનસનના રોગનુ નિદાન કરવુ વધારે મુશ્કેલ છે. તેમાં લક્ષણોનો સમાવેશ છે જેવા કે કંપન, લખવામાં મુશ્કેલી અને ચાલમાં ફેરફાર. જુવાન લોકોમાં ક્દાચ નિદાન ન થઈ શકે જ્યા સુધી પછીના તબક્કામાં આ રોગ વૃદ્ધ લોકોને અસર કરે છે.